

Rafał Bujnowski, Zug. St. Michael - pokaz filmu z Kolekcji II

W niedzielę, 22 listopada Galeria Arsenał zaprasza na pokaz wideo "Zug. St. Michael" Rafała Bujnowskiego. Pokaz odbywa się w godzinach otwarcia Galerii: 10.00 – 18.00 Wstęp wolny

Pokaz wideo, odbywa się w ramach cyklu „Niedziela z kolekcją”, który jest sposobem, na wspólne odkrywanie potencjału Kolekcji II Galerii Arsenał.

Jej fragmenty, udostępniane są publiczności w postaci cotygodniowych ekspozycji filmów wideo ze zbiorów Galerii.

Inicjatorzy przedsięwzięcia zapraszają w każdą niedzielę, w godzinach 10.00-18.00 do Galerii Arsenał – Plac Zabaw.

Udział w projekcjach jest bezpłatny. Więcej informacji na stronie: <http://galeria-arsenal.pl/edukacja/niedziela-z-kolekcja.html>

Rafał Bujnowski, „Zug. St. Michael”, 2004, wideo, 9 min 13 s.

Praca zakupiona przez Podlaskie Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych, nr inw. PZ-82/2010.

„Praca Rafała Bujnowskiego - Zug. St. Michael należy do cyklu podobnych w zamyśle realizacji, opatrzonych wspólnym tytułem Zmierzch. Składa się z czarnego (z niewielkimi prześwitami bieli) obrazu o wyraźnej fakturze oraz wideo pokazującego stopniowe zamalowywanie czarno-białego pejzażu, przedstawiającego szwajcarskie miasto Zug z charakterystyczną wieżą kościoła św. Michała.[...] Rozważania na temat malarstwa i obrazu stanowią główny nurt twórczości artysty, poniekąd spajając jego odmienne realizacje. Bujnowski analizował choćby sposoby postrzegania dzieł malarskich, pokazywał ich status jako dóbr konsumpcyjnych, demaskował handlową stronę sztuki i płynną granicę między malarstwem a banalną rzeczywistością. Realizacje z cyklu Zmierzch mają bardziej hermetyczny charakter. Zarejestrowany na wideo proces zamalowywania pejzażu skłania do zadania pytania o relacje między malarstwem a rzeczywistością, o możliwości jej odwzorowania oraz sposoby obrazowania, po jakie w tym celu sięga artysta. Farba, nakładana pędzlem podążającym niejako za zapadającym zmierzchem, całkowicie pochłania syntetyczny, namalowany płaską plamą pejzaż miejski, zmieniając go w obraz, o którym można powiedzieć, że nie przedstawia niczego (bądź przedstawia nic). W starannym i pełnym skupienia przekształcaniu konwencji ujęcia, od realizmu do monochromatycznej abstrakcji, wyeksponowany jest przede wszystkim sam proces malowania oraz pytanie o jego granice – o moment, w którym artysta może uznać malowany obraz za zadowalające odwzorowanie obserwowanej rzeczywistości.”

fragment pochodzi z książki: Izabeli Kopani, "Zbiór Otwarty", PTZSP, Białystok 2012.

